

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122271433
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122271433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanému: C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX L. L., o zaplatenie 5.691,88 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/20/2022 - 138 zo dňa 16. februára 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania neprižnáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Súd žalobu zamietla.
II. Žalovaný nemá nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania.“
2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenie sumy 5.691,88 EUR s príslušenstvom titulom nesplatenej časti poskytnutého úveru a náhrady trov konania. Tvrdil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.06.2021, uzatvorenej medzi Slovenská sporiteľňa, a. s., (ďalej len „postupca“) a žalobcom, bola na žalobcu postúpená pohľadávka voči žalovanému. Uviedol, že postupca uzatvoril so žalovaným v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku dňa 05.03.2019 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky postupcu (ďalej len „VOP“). K uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby internetbanking. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, ktorý ho v súlade s § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadne splatnosti úveru svoje záväzky neplnil. Postupca následne k 04. 03. 2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky ako aj ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 5.691,88 EUR, z tohto neuhradená istina 4.654,63EUR, riadny úrok 877,06 EUR, úrok z omeškania 111,95 EUR, poplatky 48,24 EUR. Žalobca si z dlžnej istiny uplatnil úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 23.06.2021 t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, do zaplatenia.
3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia, aplikujúc príslušné ustanovenia OZ, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre

spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) a zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“) dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvedeného dôvodu tak žalobu zamietol.

4. Považoval za nesporné, že postupca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu, ktorú posúdil ako spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ. V konaní nebolo sporné, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5.000 EUR, ktorý žalovaný nesplácal riadne a včas v súlade so zmluvou. Žalobca nepredložil návrh žalovaného na uzavretie zmluvy podaný elektronicky cez internetbanking. Predložil len potvrdenie o uzavretí zmluvy. Neuniesol tak dôkazné bremeno ohľadom toho, či návrh a jeho prijatie boli totožné. Dospel k záveru, že nebola preukázaná existencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán. Žalobca nepreukázal, že došlo k uzatvoreniu zmluvy v zákonom predpísanej písomnej forme, čo v zmysle § ods. 1 písm. a) ZoSÚ spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalovaný ako dlžník by tak mal vrátiť veriteľovi len dlžnú istinu.

5. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, súd prvej inštancie ex offio skúmal otázku aktívnej vecnej legitimácie. Vychádzal z ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ. V danom prípade bol termín konečnej splatnosti určený v zmluve na 20.03.2025, preto splatnosť celej pohľadávky mohla v čase postúpenia nastať iba v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Okresný súd nemal preukázanú dohodu zmluvných strán v zmysle § 565 OZ na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže nemal preukázané uzatvorenie zmluvy v písomnej forme a dohoda v zmysle § 565 OZ bola zakomponovaná len VOP nepodpísaných žalovaným, a preto predmetom postúpenia mohla byť iba splatná časť úveru. Ďalej skúmal, či úver bol zosplatený v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 druhá veta OZ. Uviedol, že žalobca neuviedol, pre ktorú splátku došlo k vyhláseniu mimoriadne splatnosti úveru. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný poslednú úhradu vykonal dňa 31.12.2019. V súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru žalobca predložil upozorňujúcu výzvu zo dňa 30.01.2021 a oznámenie o vyhlásení mimoriadne splatnosti zo dňa 04.03.2021. V čas výzvy, bol žalovaný v omeškaní s úhradou viac než 3 splátok úveru (konkrétne s úhradou 15 splátok). Aby bol dodržaný zákonný postup mohol postupca zosplatiť úver pre splátku splatnú dňa 20.10.2020 (posledná splátka s ktorou bol žalovaný v omeškaní 3 mesiace v čase výzvy) po uplynutí troch mesiacov 20.01.2021 v období do splatnosti najbližšej splátky t. j. 19.02.2021, pričom sa tak stalo až listom zo dňa 04.03.2021 v rozpore s § 565 veta druhá OZ. Vzhľadom na uvedené považoval vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za neplatné v zmysle § 39 OZ. Postupca tak nemohol postúpiť svoju pohľadávku pre nesplnenie podmienok podľa § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v spojení s § 525 ods. 2 OZ a § 92 ods. 8 ZoB, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ. K uznaniu dlhu uviedol, že keďže nebolo postúpenie pohľadávky na žalobcu platné, tak teda v čase uzavretia návrhu na schválenie súdneho zmieru, žalobca pohľadávku nevlastnil, a preto žalovaný voči nemu nemal žiaden dlh, ktorý by bolo možné uznať.

6. O trovách konania rozhodol podľa §262 ods. 1 a § 255 ods. 1 v spojení s čl. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Nakoľko žalovanému ako procesne úspešnému žiadne trovy nevznikli, prvoinštančný súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7. V zákonnej lehote podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadal odvolaním napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobe vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedené žalobca odôvodnil tým, že predložil súdu návrh na schválenie súdneho zmieru zo dňa 24.10.2022, v ktorom Čl. III žalovaný vyslovene uznal svoj dlh žalobcom uplatňovaný na okresnom súde, a to čo do právneho dôvodu a výšky. Súd návrh žalobcu na schválenie súdneho zmieru neschválil s odôvodnením, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Vzhľadom na to, tak žalobca požiadal, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku v zmysle § 282 CSP. Povinnosť súdu takto rozhodnúť vyplýva v prípade nastátia uvedenej procesnej situácie priamo z dikcie § 282 CSP - a to z direktívneho „rozhodne“, t. j. nie „môže rozhodnúť“. Napriek uvedenému prvoinštančný súd nerozhodol o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie a preskúmaval uplatnený nárok po hmotnoprávnej stránke. Žalobca nepopieral, že v zmysle § 295 CSP môže súd vykonať v spotrebiteľských sporoch aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, avšak v žiadnom prípade sa

nestotožnil s postupom prvoinštančného súdu vo veci, ktorý postupoval v priamom rozpore s príslušnými ustanoveniami CSP, kedy nerešpektoval uznávací prejav žalovaného. Žalobca považoval napadnuté rozhodnutie okresného súdu za len veľmi zdanlivo ochraňujúce spotrebiteľa (v rovine zamietnutia žaloby), nakoľko v skutočnosti môže byť spotrebiteľ v konečnom dôsledku uvedeným rozhodnutím zo strany súdu - za situácie, kedy platnosť postúpenia nerozporuje žalovaný, ale len súd, ktorý na tento účel poskytol žalovanému priam až procesnú obranu (popretím žalobcových skutkových tvrdení) - poškodený. Spôsob, ktorým prvoinštančný súd odmietol postupovať v zmysle procesných ustanovení CSP považoval za vážne narušenie rovnosti strán sporu a porušením jeho práva na spravodlivý súdny proces. Výkladom „ad absurdum“ odôvodnenia napadnutého rozsudku by bolo možné dospieť k záveru, že pokiaľ bude mať súd nárok z hmotnoprávnej stránky za nedôvodný, tak o tom osobitne upovedomí stranu sporu (o plánovanom zamietnutí žaloby), aby svoj uznávací prejav zmenil, čím v praxi dôjde k účelovému obchádzaniu kogentného ust. § 282 CSP. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/224/2021 zo dňa 27.04.2022 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/64/2020 z 22.04.2021 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/1/2021 zo dňa 30.06.2021. Podľa názoru žalobcu bol súd prvej inštancie na základe uznávacieho prejavu žalovaného a návrhu žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie povinný rozhodnúť o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie .

9. V závere svojho odvolania sa nestotožnil so závermi okresného súdu o nepreukázaní existencie zmluvy, dohody o možnosti predčasnej splatnosti úveru, neuvedení splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu splatnosti, o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru za a nesplneniu predpokladov na platné postúpenie pohľadávky, z ktorého dôvodu, žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný.

10. Žalovaný sa k odvolanou žalobcu nevyjadril

11. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) s použitím § 219 ods. 3 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil rozhodnutie v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, nesprávnym procesným postupom a nesprávnymi skutkovými zisteniami, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

14. Z obsahu podaného odvolania jednoznačne vyplýva, že žalobca namietal skutočnosť, že okresný súd nepostupoval procesne správne, ak nerozhodol o jeho návrhu na vydanie rozsudku pre uznanie nároku v zmysle § 282 CSP. Až v závere odvolania namietal okrem iného aj posúdenie prvoinštančného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, ktoré však žiadnym spôsobom neodôvodnil. Žalobca si tak zrejme neuvedomuje, že právo akýchkoľvek dispozičných procesných úkonov v konaní, prináleží výlučne tomu, kto v konaní disponuje, či už aktívnu, alebo aj pasívnu vecnou legitímáciu.

15. Zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobu (postupca) uzatvoril na diaľku so žalovaným zmluvu, a to prostredníctvom služby internetbanking. V konaní nebolo sporné, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti riadne a včas, a preto postupca mal vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru dňa 02.03.2021, pričom na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalovaného upozornil v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a to výzvou zo dňa 30.01.2021. Následne postupca dňa 22.06.2021 uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mal na žalobcu postúpiť okrem iného aj pohľadávku voči žalovanému.

16. Odvolací súd konštatuje, že možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je upravená v § 565 OZ. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v

splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Plnenie v splátkach, vrátane podmienky, že nedodržaním splatnosti jednotlivých splátok môže veriteľ vyvolať mimoriadnu splatnosť celej pohľadávky, musí byť dojednané priamo v zmluve. Nepostačuje len odkaz na veriteľom vopred jednostranne pripravené a dlžníkmi nepodpísané VOP. Bez preukázania existencie takejto dohody obsiahnutej priamo v zmluve veriteľ právo vyplývajúce z § 565 OZ nemá. Podľa judikatúry súdov Slovenskej republiky je v zásade prípustné uplatňovanie takých obchodných podmienok, v ktorých si zmluvné strany môžu dohodnúť obsah práv a povinností, ktorými sa vzájomne budú riadiť, pričom tieto práva a povinnosti sú obvykle obsiahnuté priamo v zmluve. To však automaticky neznamená, že je vylúčená aplikácia všeobecných, či iných obchodných podmienok, na ktoré zmluva môže odkazovať. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkami dobrej viery, alebo znamenajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Ďalej sú to také aj také dojednanie, s ktorými sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy. Ak majú byť takéto obchodné podmienky súčasťou zmluvy, ktorá na ne odkazuje, tak preto, aby boli záväzné, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas zmluvných strán, čomu musí predchádzať oboznámenie sa s ich obsahom. Na preukázanie oboznámenia sa s nimi nepostačuje len konštatovanie resp. vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s obchodnými podmienkami oboznámený.

17. V danom prípade, žalobca predložil len potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 05.03.2019, z ktorého nevyplýva dojednanie zmluvných strán o možnosti veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v zmysle § 565 OZ. V potvrdení je uvedené len to, že zmeny údajov sa riadia zmluvou, POP a VOP. Obsahom spisu sú nepodpísané Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery - účinné od 01.01.2017 (t. j. POP) a nepodpísané VOP účinne od dňa 01.01.2015.

18. Odvolací súd konštatuje, že platne dojednanie o možnosti predčasného zosplatnenia musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a nie uvedené len VOP, či POP, ktoré nie sú ani podpísané dlžníkom. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potrebné konštatovať, že medzi zmluvnými stranami predmetnej zmluvy nebolo individuálne dohodnuté právo postupcu ako veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Odvolací súd, sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo preukázané, že pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom žalobcom ako postupníkom došlo k zosplatneniu celého dlhu žalovaného postupcom ako pôvodným veriteľom. Odvolací súd zastáva názor, že v tomto prípade bolo možné platne postúpiť len splátky, ktoré ku dňu postúpenia už boli splatné v zmysle uzavretej úverovej zmluvy, a to za splnenia podmienky omeškania a doručenia výzvy podľa ust. § 92 ods. 8 ZoB.

19. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Pod pojmom vecná legitímácia je možné rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občiansko-súdneho konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide t. j. žalobca (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane t. j. žalovaný je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). V prejednávanej veci bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný ním uplatňovaný nárok. Z potvrdenia o uzatvorení zmluvy vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola dňa 20.03.2025. Nakoľko postupca nemohol úver ako celok zosplatniť v súlade s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ, keďže takáto možnosť, nebola preukázateľne dojednaná, tak nemohol nezaplatenú časť úveru spolu s prípadným príslušenstvom ani platne postúpiť na základe zmluvy o postúpení pohľadávok na žalobcu.

20. Odvolací súd v tomto smere považuje za potrebné doplniť, že ZoB celkom jednoznačne upravuje podmienky, za splnenia ktorých je možné postúpiť pohľadávku patriacu banke t. j. postupcovi buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta § 92 ods. 8 ZoB definuje dve takéto podmienky, a to existenciu písomnej výzvy banky uvažujúcej o postúpení pohľadávky a nepretržité viac než 90 dní trvajúcej omeškania dlžníka so splnením čo i len časti peňažného záväzku. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadne splatnosti zo dňa 04.03.2021 (č. I. 29 spisu) síce sekundárne vyplýva, že žalovaný je v omeškaní so splácaním pohľadávky o viac ako tri mesiace, avšak primárne je predmetom tohto oznámenia, vyhlásenie mimoriadne splatnosti úveru. Obsah § 92

ods. 8 prvá veta ZoB predpokladá výlučnú a samostatnú výzvu banky, že jej klient je v omeškaní so splnením čo len časti záväzku. Skrz spotrebiteľský charakter zmluvy, nemožno prisvedčiť oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č. I. 29 spisu) a rovnako ani výzve zo dňa 30.01.2021 (č. I. 55 spisu) charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022 a sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022).

21. Odvolací súd konštatuje zhodne so súdom prvej inštancie, že postupca nepostupoval v súlade s § 92 ods. 8 ZoB, keď nezaslal žalovanému ako dlžníkovi výzvu, ktorá v zmysle § 92 ods. 8 ZoB musí byť kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka nielen vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní, ale ho aj upozorniť, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný subjekt, a to aj nebankový, bez jeho súhlasu.

22. Keďže žalobca nepreukázal naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky zo strany postupcu tak, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 OZ. Nakoľko na žalobcu nebola platne postúpená pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní, súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitimácie žalobcu zamietol. A keďže žalobca nedisponoval aktívnou vecnou legitimáciou, nebol ani oprávnený na vykonávanie akýchkoľvek dispozičných úkonov v konaní, a to aj návrhu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie.

23. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd preskúmaním odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, a preto rozsudok okresného súdu vo veci samej (I. výrok) ako aj v závislom výroku o trovách konania (II. výrok) potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol síce v odvolacom konaní úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli, keďže ostal pasívnym. Odvolací súd vychádza z čl. 17 CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď žalovanému ako oprávnenej strane žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.